

Zapojení mladých do života obce – Zjištění projektu

Bariéry komunikace a vnímání mladých

Po několika měsících rozhovorů a práce na projektu jsme narazili na zásadní problém – mladí lidé ve věku 14+ jsou v obcích neviditelní. Starší generace je často vnímá jako „děti svých rodičů“, jako nezkušené jedince, kteří nemají co přinést. Častokrát se o nich mluví s despektem – „Jsou to jen lamy, stejně nic neumí, jen koukají do mobilů.“ Tato slova zasahují mladé hluboko, což je odrazuje nejen od zapojení, ale i od zájmu o dění v obci.

Rozdílná komunikace

Jedním z největších problémů je rozdíl ve způsobech komunikace. Obce se mladé snaží oslovit tradičními způsoby – vývěskami, zpravodaji, e-maily. Jenže mladí dnes žijí online. Jsou na Instagramu, TikToku nebo Discordu, a pokud je chceme zapojit, musíme s nimi komunikovat jejich jazykem. To si už začínají uvědomovat i starostové. Často však dodávají, že sami neví, jak tyto kanály správně používat. Jeden starosta to shrnul: „Vím, že mladí jsou důležití, ale já jim nerozumím. Když už něco navrhnu, mám pocit, že mi jen utíkají.“

Problémy s vnímáním mladých

Dalším problémem je přístup občanů a těch, kteří vedou spolky. I když mladé zapojit chtějí, nevidí je jako rovnocenné partnery. Místo toho je často vnímají jako „materiál“, který je potřeba nejdřív zformovat. Tato snaha mladým bere možnost být sami sebou a zapojit se autenticky. Jeden mladý účastník to popsal takto: „Nechci jen poslouchat, co mám dělat. Chci, aby moje nápady taky někoho zajímaly.“

Jak se k mladým dostat?

- Komunikace tam, kde jsou: Sociální sítě a moderní digitální platformy jsou základ. Nestačí jen posílat informace, je třeba s nimi aktivně komunikovat a zapojovat je do diskuze.
- Prostor pro jejich názory: Mladí nechtějí být jen zpracováni podle představ starších. Potřebují cítit, že mohou být sami sebou a jejich hlas má váhu.
- Zapojení do praxe: Je nutné je nejen oslovit, ale skutečně je zapojit do projektů, kde budou moci přispět svými nápady a nést za ně odpovědnost.

Apel na změnu přístupu

Starostové si stále více uvědomují, že mladí jsou klíčovou součástí obce a že bez nich nemohou plánovat budoucnost. Co ale často chybí, je podpora od zbytku komunity. Mnozí občané i vedoucí spolků vidí v mladých jen „nepopsané listy“, které je potřeba řídit a usměrňovat. Pokud však budeme mladým brát autenticitu a jejich pohled na svět, nebudou chtít být součástí

komunitního dění. Jak řekl jeden starosta: „Potřebujeme je, ale nejdřív je musíme přestat tlačit do šablon, které si pro ně vytváříme.“

Proč na tom záleží?

Zapojení mladých je investice do budoucnosti. Bez jejich pohledu na svět a energie hrozí, že obce ztratí generaci, která by je mohla posunout kupředu. Pokud jim teď nedáme šanci a prostor, hrozí, že se od obcí a komunit úplně odvrátí. Jedna dívka během rozhovoru řekla: „Proč bych měla něco dělat, když je jasné, že mě stejně neposlouchají?“ A to je přesně to, čemu musíme zabránit. Mladí jsou klíčem k silnějším, otevřenějším a propojenějším komunitám. Pokud si jejich hodnotu neuvědomíme teď, bude brzy pozdě.

NÁŠ OSOBNÍ VHLED!

Pozor, vše výše je náš osobní vhled bez nějakého silného povídání s mladými na toto téma. Setkali jsme se s mladými aktivními lidmi, od těch jsme měli nějakou zpětnou vazbu. Je to paradoxní, protože toto téma jsme řešili jen “my starší” společně, bez těch, kterých se to týká. Rádi bychom se zabývali tématem mladých. Pokud ne v rámci tohoto projektu, tak v budoucnu. Nedocházelo nám, jak vážné téma to je. Zde bych ráda přidala mou osobní zkušenost 14 dní zpět s mladými lidmi (zcela mimo projekt):

Byli jsme v Olomouci na Baladu v hadrech, ve které hrála naše Eli (17 let), nacvičili ji lidi z gymnázia, režisérem byl taky žák gymnázia, vše si zařídili sami bez přítomnosti “dospělých”. Měli k tomu i živou hudbu – školní kapelu. Představení bylo úžasné, takové amatérské představení jsem ještě neviděla. Horší to bylo s diváky. Většina diváků byla rodinami herců. Většina z nich ani nevnímala, o čem je celá hra, vždy, když vyšlo na pódium jejich dítě, vytáhli mobil, pak ho zas schovali, bavili se poměrně nahlas o výkonech svých dětí a nebylo to zrovna hezké. O přestávce jsme se bavili, jak se nám to líbí. Zničeho nic se k nám přitočil postarší pán a řekl nám, že je dědeček toho režiséra (který hrál zároveň hlavní roli a byl vážně úžasný), že je to hrůza a ostuda, pak se zas dál bavil s těmi, s nimiž na představení přišel.

Osobně si myslím, že se ti diváci vůbec nedokázali dívat na představení jako na celek, k tomu zohlednit, jak je úžasné, že představení vzniklo, kolik to ty herce stálo úsilí, věnovali se všemu ve volném čase při svých povinnostech gympláka (tzn., že když přijdou po 8 hodinách školy zpět, tak nemají “padla”, ale musí dělat domácí úkoly a učit se na testy). Celý ten zážitek poměrně dobře vystihuje dojem z toho, co jsme zažili při diskusi o mladých lidech. Mnozí si uvědomují, jak jsou mladí lidé důležití, ale stále zůstává pohled, že jsou důležití, protože “jsou naše budoucnost”, nejsou důležití, protože prostě jsou a je dobré s nimi navázat dialog. Vlastně všichni, kteří si uvědomovali, že je důležité mladé lidi zapojit do veřejného prostoru argumentují tím, že je důležité je zapojit, protože jednou převezmou obec. Ztratila se z debaty lidskost, lidé nám neříkali, že je potřeba se k mladým dostat a zapojit je, protože jsou součástí života v obci, jsou to občané, kteří s námi sdílejí prostor, mají své potřeby a zájmy a my bychom je neměli odstrkovat. Když už si někdo uvědomoval “potřebu mluvit s mladými”, tak proto, aby se jemu

Financováno
Evropskou unií

samotnému v budoucnu dobře žilo, když už nebude “u moci”, stále se na ně pohlíží jako na nástroj.

Ale aby to nebylo tak negativní: V rámci pracovní skupiny na MAS Laško jsme se setkali také s ženami, které upřímné byly, identifikovaly jsme celkem 3 z 6 přítomných, což není málo. 😊